

Ted, pamatujete si Cao-Cao
a jeho poddaní se
procházeli krajinou
a měli hlad?
Ano, on pak
zhmotnil vše,
maso a víno,
a to všechno,
z malého košíku,
aby se všichni najedli
k úplné spokojenosti.
Od Ježíše jsme
taky něco takového slyšeli.
Jen to nebylo maso.
Bylo to možná
hroznové víno
nebo nějaké koření
nebo nějaké pochoutka
ke chlebu v té době.
Nicméně, to slovo
tam odtud není jistě „ryba“.
To slovo není „ryba“.
Bylo to cokoli, nějaká
pochoutka nebo koření.
Ale nebyla to ryba.
Samozřejmě,
někdy tam bylo slovo
napsáno dvěma způsoby,
můžete si to také
vyložit jako ryba.
Proč by ale měl Ježíš
chtít rybu, když
říkal všem svým rybářům,
aby ho následovali
a místo ryb lovili lidi?
Není to tedy logické,
rozumíte?
Dobrá.
Po procházce krajinou
a když mág
zhmotnil pro všechny
k jídlu tolik věcí,
začal se tento muž,
ministrský předseda
Cao Cao,
cítit ohroženě.
Říkala jsem vám,
magická síla není
pro vás vždy dobrá.
Lidé z vás mají strach.

„Co když mě chce zabít?
Ano? „Co když jednoho dne
zhmotní nějaký jed
a zabije mě
a připraví mě o mé místo
ministrského předsedy?“
To byl ten problém
s tímto politikem v té době,
protože byl ministerským
předsedou rád,
miloval to
vysoké postavení u dvora.
Proto si myslel,
že všichni chtějí to samé.
Například,
pes bez domova,
kdyby našel kost,
opravdovou kost
a jedl by ji,
kdybyste se k němu
přiblížili, vrčel by a vrčel
a vystrašil by vás,
protože by si myslel,
že chcete tu kost.
Když lidé něco
hodně milují,
myslí si, že všichni
milují to samé
a velice to střeží.
Skutečně bojují o svůj
život, aby si to udrželi.
Stejně je to s lidmi,
kteří mají přitele
nebo přítelkyni, protože
i když je jejich přítelkyně
ošklivá
a vy nerozumíte tomu
proč o ni stojí
a co na ní vidí.
Ale běda každému,
kdo se k ní přiblíží
a přátelsky s ní mluví,
bude si myslet:
„On jistě chce
moji přítelkyni.“
A naopak, stejně je to
se ženou,
která má muže.
Někdy je její muž,
můj Bože, ani se na něho

nechcete podívat,
ani při nákupu
v supermarketu!
Nechcete,
náhodou ho vidíte na ulici,
ale ona ho střeží jako poklad.
A pokud k němu budete
vy nebo někdo příliš přátelští
nebo něco,
pak je to jiné.
Opravdu je to tak.
Pak někdy vidíte velmi
hezkou vysokou blondýnu,
vdanou
nebo s přítelem, který je
malý a rozvinutý
tady na břicho,
rozvinutý a tady přerostlý
a malý
a taky holohlavý.
Navíc jsou
velice šťastný pár.
Vidím to stále.
Co máte rádi vy,
myslíte si,
že to mají rádi všichni ostatní
a to je problém našeho světa.
Proto máme války,
máme problémy se sousedy,
máme závist,
máme pracovní potíže
a to všechno, díky
těmto mylným představám
a všem těmto iluzím
o tom, co je vzácné.
Tak, jako si každá matka
myslí, že je její dítě
nejkrásnější
a nejlepší na světě
a všichni milovníci psů
si myslí, že ti jejich psi
jsou nejchytřejší
a ve všem nej.
Já si taky myslím, že mí psi
jsou nejroztomilejší, ano.
Tak moc, tak moc je miluji.
Někdy sedím a pracuji
a oni tam leží,
spí nebo odpočívají,
někdy musím odložit pero

a jít je pomazlit,
 protože jsou tak roztomilí,
 roztomilí, tak krásní,
 když tam leží.
 Vyzarují
 ze své energie nějakou
 lásku, kouzlo.
 On teď prochází kolem
 a dělí se o lásku.
 Hodný chlapec.
 Projdi to okolo, Goody,
 potěš všechny ty chudáky
 v této místnosti.
 Vloudi se do té šou, Goody.
 To je dobré, to je dobré.
 Jaká pocta.
 On to normálně nedělá,
 nikdy to nikomu
 cizímu nedělá, ne.
 Tady se cítí tak uvolněně,
 cítí se dobře,
 on ví, že jste dobří.
 Vidíte, on to ví,
 protože rotvajleři
 nebývají přátelští,
 víte to?
 Rottweileři nejsou k cizím
 nikdy přátelští, ne.
 A když jde se mnou ven,
 nebývá tak přátelský.
 Udělejte mu nějaký stín.
 Dívá se tak.
 Dáte tak ruku
 a na zemi bude stín
 a on se za ním bude honit.
 Tam, vpravo,
 Goody.
 Dobrá vraťme se k
 ministerskému předsedovi.
 Když tedy viděl
 kolik magické síly
 má tento Zuo Chi,
 začal si dělat
 Cao Cao, ministerský
 předseda, starosti
 a začal mít strach.
 Běhaly mu hlavou
 o tom muži různé věci.
 Byl to ale on,
 kdo chtěl vidět toho muže.

Byl to on, kdo se
 chtěl pobavit
 magickou silou toho muže
 a pozval ho.
 Teď ale viděl,
 že je tak mocný,
 že se začal bát.
 Legrační, ne?
 Pomyslel si:
 „Ten hoch
 má ohromnou moc.
 Co kdyby se rozhodl
 podporovat nepřátele,
 mé nepřátele?“
 nepřátele ministerského
 předsedy. Tajně tedy
 zosnoval zabití mága.
 Říkala jsem vám to.
 Když ale přišli
 vojáci Cao-Cao
 domů k Zuo Chi,
 mág okamžitě zmizel ve zdi,
 byl schopen měnit tvar,
 rozložil molekuly svého těla
 a prošel dírkou ve zdi.
 Protože ve všem,
 i když to vypadá pevně,
 jsou tam vždy molekuly,
 vždy jsou někde nějaké díry,
 velice malé.
 On tedy rozložil
 své molekuly
 a zmizel ve zdi.
 Potom se, samozřejmě,
 dal zase dohromady.
 Nezkoušejte to, ano?
 Toto je velmi pevná zeď,
 tyto věci jsem vás neučila.
 Následující týden
 špioni Cao-Cao oznámili,
 že je Zuo Chi na trhu.
 Když ale vojáci přijeli,
 aby ho dostali,
 všichni občané tam
 vypadali jako Zuo Chi.
 Nechtěl
 zatknout špatného člověka
 a rozlobit lidi,
 proto Cao-Cao
 povolal vojáky

zpět do jejich čtvrti.
 Co dělat?
 Zatknout celý trh?
 A tím vyvolat
 zlobu u lidí a převrat?
 Ne, to nechtěl.
 O několik dní později
 špioni opět ministerskému
 předsedovi oznámili,
 že viděli
 Zuo Chi na stráni
 blízko města Yang.
 Cao-Cao okamžitě
 nařídil vojákům,
 aby mága zabili.
 Když ale dorazili do hor,
 viděli, že Zuo Chi
 zmizel ve stádu ovcí.
 Cao-Cao věděl,
 že nemůže nic dělat,
 řekl tedy svým mužům,
 aby zapomněli na to,
 že zabijí toho muže.
 Když to slyšel, jedna ovce
 si stoupla na zadní nohy
 a zeptala se: „Je to pravda?“
 Ten muž zapomněl.
 Cao-Cao okamžitě zařval:
 „Zastřelte tu ovci!“
 Ale dříve než vojáci
 zmáčkli spoušť,
 všechny ovce stály
 na zadních
 a najednou se zeptaly,
 jednohlasně: „Je to pravda?“
 Po tomto jistě
 ministerský předseda
 vzdal zabíjení Zuo Chinga.
 Co se týče Zuo Chi,
 Zuo Chi se svou zásobou
 kousků, kterými bavil
 vládní úředníky,
 tedy opustil hlavní město
 a zmizel v horách.
 Zuo Chi se narodil
 a žil na konci
 vlády dynastie Han,
 když byl Cao-Cao
 ministerským předsedou
 a měl tam velkou moc,

za králem.
Byl ministerským předsedou,
ale vládl vši mocí.
A později, přestože
Cao-Cao nevzal
králi trůn,
ale pak jeho syn, Cao Pi,
sesadil krále
a jmenoval se králem.
Vidíte tedy, že byli
velice ambiciózní rodina.
A proto měli strach
ze Zuo Chi.
Ale je to v tom,
že byli tak hloupí.
Tak dobrý muž,
měli se k němu
chovat hezky,
pak by nikdy neodešel
a nepodporoval by nepřátele.
Proč?
Kdyby se tam k němu
chovali hezky, s respektem
a láskou, starali se o něho,
pak by tam byl šťastný.
Proč by měl chodit
k nepřítelům?
A nakonec, kdyby se ten
muž chtěl stát
ministerským předsedou,
pak už by to dávno udělal.
Proč by místo toho
měl chodit tam, být
jen obyčejným občanem
a bavit
ministerského předsedu?
Víte, co myslím?
Lidé jsou tedy takoví.
Lidé o vás přemýšlí
podle toho jací jsou.
Co mají v srdci,
to si myslí, že jste.
Jsou-li špatní,
myslí si, že vy jste špatní.
Jsou-li negativní,
myslí si, že vy jste negativní.
Možná tedy jednoho dne
na celé naší planetě
budou jen pozitivní lidé
a pak budeme mít

jen pozitivní energii
a pak se náš svět
stane lepším.
Alespoň Nebem.
Je to pravda?
Goody, co je?
Dítě, pojd' sem.
Podívejte se všichni,
on je dnes tak hodný.
Nemohu tomu uvěřit.
Bere vás jako rodinu,
protože rotvajleři
jsou zaměřeni na rodinu.
Umírají pro rodinu.
Všichni zloději
mají strach z rotvajlerů,
všichni zloději
z něho mají strach,
lumpové z něho mají strach,
z rotvajlerů.